

Tvangsmidler. Jeg kan ikke i Landmødernes Stemme og Formening finde Nok for at bortkaste den Formodning, at Mange af dem, paa hvem Disciplinen skulde anvendes, ville troe sig derved udsatte for et nyt Nag, og navnlig saaledes, at jeg for mit Vedkommende ikke turde deeltage i at vække denne Tro. Det er vel muligt, at man til mit her Anførte vil erindre, at den kirkelige Disciplin ikke er noget Nyt, at den legale Hjemmel for at anvende den er gammel og endnu bestaaende. Jeg er ikke lovfærdig; men jeg slutter dette deraf, at i Lovforslagets Text er Disciplinen ommeldt som noget Givet, og at det først er i Motiverne, at der er talt nærmere om den Wei, som den vilde have at gaae.

Derefter formoder jeg, at idetmindste en Deel af de derhenhørende Bestemmelser i Christian V's danske Lov endnu staae ved Magt. Men jeg maa endvidere bemærke, at jeg i et ikke ganske kort Liv aldrig har oplevet Noget, som jeg veed at henhøre under en Anvendelse af en saadan Disciplin, og jeg tør spørge, om nogen Anden har oplevet det. Det synes mig altsaa, at Sagen ikke stiller sig anderledes, end at jeg, ved nu at bidrage min Deel til at fremme det nu omhandlede Forslag til Lov, deeltager i at give et Stød til Gjenoplivelse af, hvad der er gaaet af Brug og hvad der for den store Mængde, paa hvem den skulde anvendes, staaer i et ligesaa uflart og taaget Lys som alt Andet, hvad der hverken er oplevet eller gjenmænt, hvad der, naar vi see hen til dette Tilfælde, ikke paa almeenforstaaelig Maade er offentligt forklaret, saa at Mængden, Menighederne vide, hvad der dermed bydes dem og ikke ere udsatte for at allarmes. Det forekommer mig, at hvis nogen Lov trænger til at være bebudet og forelagt Offentligheden rum Tid,

forinden den vedtages, maa det især være en saadan som denne, der berører de inderste og ommeste Streng.

En Dypgaves Løsning veed jeg, jeg skal inblade mig paa betræffende folkekirkelige Anliggender, nemlig Opsydelsen af Grundlovens § 80, om at Folketirkens Forsatning skal ordnes ved Lov. En saadan Lov, der forhaabentlig ikke vil lade vente paa sig meget længe, har jeg tænkt mig, skulde især etablere en kirkelig Lovgivningsmagt, hvorunder alle kirkelige Sager vilde henhøre; men saalange dette endnu ikke er kommet istand, og al Lovgivning om kirkelige Anliggender altsaa maa vedblive at være Rigsdagen hjemfalden, troer jeg, at denne bør være meget varsom med at benytte denne sin midlertidige Myndighed. Man vil maaskee sige mig, at det Lovudkast, som vi nu omhandle, ikke angaaer et kirkeligt Anliggende, henseet til at det især tilsigter at affasse et borgerligt Tvangsmiddel. Men man vil kun have Ret i, at det ikke angaaer et reent kirkeligt Anliggende. Der er hidtil ved Hjælp af borgerlige Tvangsmidler bleven i Kirken indlemmet Børn, ihvorvel disse's Forældre ikke vare stemte for deres Daab. Dette Forhold har angaaet baade Kirken og det borgerlige Samsfund.

Jeg ønsker især, at de Betænkkeligheder, som jeg hermed har antydet, maatte blive høvede; men jeg er ikke vis paa, at det kan ske snart. Det kan ikke være min Mening at ville stemme enten imod Sagens Overgang til anden Behandling eller mod dens videre fortsatte Behandling, da just denne vilde være et Bidrag til at finde sig tilrette; men jeg tillader mig at forbeholde Forslag til et Udvalgs Nedsættelse, efter at denne første Behandling er tilendebragt.